

Odpowiedzialność za koszty usuniętego pojazdu

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: sobota, 13, czerwiec 2026 14:34

Katarzyna Liszka-Michałka

Odśloni: 328

Zgodnie z 130a ust. 10h ustawy - Prawo o ruchu drogowym koszty związane z usuwaniem, przechowywaniem, oszacowaniem, sprzedażą lub zniszczeniem pojazdu powstałe od momentu wydania dyspozycji jego usunięcia do zakończenia postępowania ponosi osoba będąca właścicielem tego pojazdu w dniu wydania dyspozycji usunięcia pojazdu, z zastrzeżeniem ust. 10d i 10i.

Ust. 10i powołanego przepisu stanowi, że jeżeli w chwili usunięcia pojazd znajdował się we władaniu osoby dysponującej nim na podstawie innego niż własność tytułu prawnego, osoba ta jest zobowiązana solidarnie do pokrycia kosztów, o których mowa w ust. 10h art. 130a p.r.d.

Na tle powołanego przepisu pojawia się problem związany z odpowiedzialnością solidarną co do pokrycia kosztów, o których mowa w art. 130a ust. 10h p.r.d., jeżeli w chwili usunięcia pojazd znajdował się we władaniu osoby dysponującej nim na podstawie innego niż własność tytułu prawnego.

W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego (wyrok NSA z 16 listopada 2021 r., II GSK 1990/21, LEX nr 3259183) podkreśla się, że odpowiedzialność osoby dysponującej pojazdem ma charakter akcesoryjny i następczy, gdyż nie może powstać bez uprzedniego powstania obowiązku wobec właściciela pojazdu. Oznacza to, że organ nie może w sposób dowolny wybierać podmiotu, w stosunku do którego dochodzić będzie należności z tytułu opłat za usunięcie i parkowanie pojazdu. Analizując art. 130a p.r.d., przyjąć należy, że to właściciel pojazdu jest tą osobą, na którą został nałożony obowiązek związany z ponoszeniem kosztów w związku z usunięciem pojazdu z drogi, a dopiero w ust. 10i art. 130a cyt. ustawy pojawia się solidarna odpowiedzialność władającego pojazdem w chwili zatrzymania. Odpowiedzialność ta - z uwagi na to, że ma charakter akcesoryjny i następczy - powoduje, że nie może powstać bez uprzedniego powstania odpowiedzialności właściciela pojazdu. Tym niemniej przyjęcie solidarnej odpowiedzialności za usunięcie i przechowywanie pojazdu ma służyć temu, by w sytuacji gdy właściciela nie można ustalić lub nie można było uzyskać od niego środków na pokrycie kosztów zabezpieczenia i usunięcia pojazdu - koszty te pokryła osoba, która faktycznie przyczyniła się do tego, że zaistniała konieczność usunięcia pojazdu, a co za tym idzie wygenerowała koszty z tym związane (wyrok NSA z 24 listopada 2020 r., sygn. akt I OSK 1290/20).

W tym zakresie WSA w Łodzi prawidłowo uznał, że art. 130a ust. 10i p.r.d. nakazuje pociągnięcie do współodpowiedzialności za koszty zabezpieczenia i usunięcia pojazdu z drogi tej osoby, w której władaniu faktycznie znajdował się pojazd w momencie, gdy wystąpiło zdarzenie, wskutek którego nastąpiło jego usunięcie. Organ w pierwszej kolejności powinien więc zwrócić się do odpowiednich organów celem ustalenia, kto w momencie porzucenia pojazdu nim władał. Dopiero wówczas prawidłowo można wykonać dyspozycję art. 130a ust. 10h p.r.d. oraz art. 130a ust. 10i p.r.d, który nakazuje jednak przyjęcie solidarnej odpowiedzialności zarówno właściciela, jak i osoby dysponującej pojazdem na podstawie innego niż własność tytułu prawnego. Organ nie działa przy tym w powołanym zakresie na zasadzie uznania, a więc nie zależy to od jego woli kto zostanie pociągnięty do odpowiedzialności za wskazane koszty usunięcia oraz przechowywania pojazdu. Ustawodawca nakazał mu bowiem z urzędu uwzględniać okoliczność dysponowania pojazdem w momencie jego usuwania przez inną osobę niż jego właściciel (wyrok NSA z dnia 21 stycznia 2025 r. II GSK 1452/24).

Źródło: orzeczenia.nsa.gov.pl